Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: ”Hjemløs”, i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 550. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686918135392/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Øieblik høstede han den øvede, energiske Villies Løn, Nerverne lystrede, hans Tanke dvælede ikke ved, hvad der kunde skee, men ved Grunden til, at det maatte skee.

– Næste Dag kom Løvenhjelm og gav en kort Besked. Helzen havde viist ham Døren, idet han erklærede, at han kun sloges med Aandens Vaaben. Hans Fætter, Greven, var strax bleven underrettet om det Passerede, og man havde grebet Leilighеden til at paaskynde, at han skulde fra Kjøbenhavn og enten blive Landmand eller gaae som Officier i østerrigsk Tjeneste. – Og saa har jeg naturligviis valgt det sidste, sagde Løvenhjelm.

Dersom jeg var et Grevebarn! sagde Otto stønnende, da han var bleven alene. For de Mennesker aabner Lykken og Livet altid en Udvei!

Hans Sjæl kjæmpede mellem den voldsomme Følelse af at være indelukket, indesluttet, ikke at kunne hjælpe sig paa kraftig Maade, Væmmelse over de smaalige Sind og Tvivl om, at det Oplevede var virkeligt. Efterhaanden forlod al sjælelig Virksomhed den virkelige Verden og kastede sig over Phantasier, han levede i Forestillinger om en ny Verden, der vilde opstaae, naar Hun skrev – men han troede ikke meer, at hun vilde skrive.

Den næste Aften var Comedien bleven opført paany og for Damer. Camilla havde erfaret lidt om Indholdet og vilde ikke gjerne derhen; men Hald forlangte det med Tilføielse af det klassiske Citat: Cæsars Hustru maa ikke engang være mistænkt – nemlig for Sympathi med den Skyldige.

Da hun kom hjem, var hun syg. Hun følte, at hun paa en eller anden Maade havde havt Deel heri, og at der i hendes Adfærd var noget Urigtigt eller noget Modløst, og med hemmelig Angst og Gru sagde hun til sig selv, at det var hendes Slægts Skjæbne, der virkede: hvo der forlod sig paa den, vilde blive forraadt.